

עין משפט נר מגזה
ב מיי פ"ג מallocות שמיטה
ויבול כל' ט סמג לנוין רכו¹²
רכ. ג מיי פ"ג מל' שמיטה
וילט כל' .

מסורת הש"ט

(ב) ע"ז דף יי: ע"ט.

רמב"ם דפוס יישן
ונוף. הוא ראש האלון ר"ל
הענפים והעלין: ושרker. הוא
השרש ואין הלהה כר' אליעזר
בר' צדוק: ה' סבן. מושחן
בשםו מהר בישולן:
וישין בתאנים
נקבים וכן מגהג התאנים
בקצת מקומות אצלינו שאין
מתבשלין עד מוקצת בשמן עץ
דק ווקבן בו מוקצת כל תאה
מהם. והלהה כרבי יהודה ולא
כר' שמעון:

הערות לדר' ש'

11 כ"י והגר"א. וכע"ז
במהר"י לנדא: "רובי ברום".
12 כי, הגר"א והמהר"י לנדא.
13 ראה מהר"י קורקוס פ"ג
ה"י.

ליקוטים

ה. במשנה. פג' ערב שביעית.
ע"י ר"ש ד"ה שנכנוו "ויש
לפרשות" עד "האלין עצמו"³⁹.
חו"די הגר"א

רבי שמעון מתר. פ"י בין
בערב שביעית עד עשרה בין
במושאי שביעית. דמותו
בשניהם בעבודת אלין.
(חו"די הגר"א)

39 פ"ג. שמשון כאן קטע מהר"ש
שנומו הוא מסכים, ומכאן ואילך יש
חולקים בינו להר"ש.

[מקאן שי"ץ לעיל נמוד קצט]
ה. בר"ש. ד"ה וחורשי. אבל
בירושלמי קאמר בהדי עד
ר"ה. הדברים מתהיהן כמ"ש
הראר"ש זל, אך לענ"ד
דיהירושלמי קאי אידעליל מינה
דקרען של אחד ואילנות של
אחד מצטרפין. ואמר אף אמר
תנין דרביה, ר"ל יותר מזו. דג'
של כי' אנשים מצטרפין. ובידנא
דקרען של אחר חורש בעל
האלנות עד ר"ה, [משות]
דודאי הוא עושה לטובתו ולא
לצורך הרוקע.
(אאמ"ה)

ב"א"ר. (המסוד)
ו. ברא"ה. וודוק יי' כו' ואמ'
היה יי' א' עומרין ליעיך.
לאורה קשה דראח כחכמים ס"ל

בכה"ג בפה"ה מ"ב דכלאים
דרואין את האמצעיות כאילו
איןין, וה"ג נאמר דראין את
התורה כאילו אינה. ואלו
פירכא היא חדא הדනשאות לא
יהיו נתווות לפיה חשבון ועד
דלתא ישערו עליה אם תראה
את [כל] הרצופות כאילו
(רש"ש)
איןן.

על הנוף. צל הילן: אבל לא על העיקר. סולין
לטמות צביעה ולג' עטה כטהר טניס: ירושלמי (פל'
ד'). ממנימין [כלבי], זרטס¹¹ לכגן [מושמין ו[ממלען כר' זדק]:
הסכין את הפגין מושמין לת פג' ספירות למל' צביעה חכל
וועל סולין: ומנקבין אותן: ורבנן צפנין נסחין צביעה
ועצין צפנ נקדים, וכן לר' צביעה כטהר טניס: כטול
טמיס צמכתום כטול טניס: כטול טניס: כטול טניס: כטול טניס:
טול טניס צמכתום על צמכתום הילן
ען דק ווקבון צו קול' כל' ומנקבים אותו עד ראש השנה פג'
טול טניס מסן. ואין הילן כר' יערב שביעית שנכנוו לשביעית
ישודת ול' כר' סמונן:

ברבי צדוק אומר אף משקה הוא
לכינוך צעי מה בין המשקה
נטוטה [לך] בית. המשקה לינו
הילן כטוטיך צומרי, בית עטקה
ההס צל מומטיך צומרי, בית עטקה
ההס צל מומטיך צומרי, בית עטקה
פירות. מותניתין כרבי. סך
כל'ים לדמיי סייעו סכך דפ'
ר' יטמעטל (נ'), וקסכל
כליותמי לפוגת דתני קים
ולית לי' צוילם למסניין מל'
ויקומי הוו: עוד ירושלמי (פס).
מי רב' יוסי צן ליפר למול
מסוס ר' הילען צן סמונן, צים
צמחי למוליס משקה על הנוף וולד על טעיקר וזית על הנוף צין על
טירוק. פירוק.
כן צליותם צערב צביעה לויי עד להט טניא, דקמי ריטט צטוקפת (פ"ה) משקין לה נגידות עד להט
אטנא וסדר קמי ר' יוסי צן כיפר למול. ומקיים זה, למילו כן צים כל' נטם צמלי הס הילן להט
מקות טמיל להט הס היל נט, והס להן מה מתי להט הס היל נט מיל להט הס מיל להט הס היל נט
מנטה פג' (ט). וקסכל צמן לו צמכל כדי צימסלו: ומנקבין אותן. כדי ציכנוו להטצלא: שנכנוו לשביעית. כטול
סgeomיס וטצלאו מלה. ויש מפלס סטמלה נקיי ספיגן טמן: שנכנוו לשביעית. כטול הס היל נט
צביטת ונקבון לשביעית: לא סכין. צביעה. ומילו צם טמלה נט לא טט טניא להן
צביעים לם¹². וס לפלא לטהיי צפיגן טמן לנטצלאן עד מיל, ולך צביעה פג' ערב צביעה טנקנוו לשביעית,
וחפלו צביטת קהיל למל' קלין ולט מנקבון, מלהל דלן נגמל ציטולן עד טמכלם, וטפלו [גמוקס] שנגנו
טל' למון. ור' יהודה מיל ושי מיל צמוקס שנגנו צל' למון צטול שנגנו צים דל'נו ענולס טמן: ר' ש.

צמחי למוליס משקה על הנוף וולד על טעיקר וזית על הנוף צין על
טירוק. פירוק. מוסקה בין הנוף בין על העיקר. ובית הלל
לטביה בין הנוף בין על העיקר. אמרו בית הלל
לבית שמאי אם את מתי להן מקטת התר להן את
הכל, ואם אי אתה מתייר להן את הכל אל תהי להן
מקצת. הסכין את הפגין. פ' מושחין את הבור מן
החלב להן, והתאיין כשהן בוסר נקראין פגין
מלשון (שיר ב) התאנה חנתה פגיה. סכין. מלשון
(דניאל י) וסורך לא סכתה. ומנקבין אותן. פ' כדי
שיכנוו בהן הגשים ויתבשלו במחרה הפגין. עד
ראש השנה. פ' בפגין שאינם נכנסין לשביעית אלא
בקץ של ששית מתבשלין וכן דרכן, ובזמן שרווא
שמחתה אחר בשולן סכין אותן ומנקבין אותן. אבל
פג' ערב שביעית שדרין להחבל בתשרי, דהינו
(מ)אחר שנכנסה השביעית, לא סכין ולא מנקבון
אותן אפי' בששית ואפי' [במקרים]² שנגנו שלא
לטוק, ורבי יהודה מיל דמוקס שנגנו שלא לטוק
מייאן דבנני פלייגן² רבי יהודה ורובנן. אבל
בפיג' שביעית היוציא לモוצאי שביעית כולי עלמא
לא פלייגי דאסור, דתנייה בהדי (תוספה פ"א)
פיג' ערב שביעית שנכנוו לשביעית ר' יהודה אומר
מקום שנגנו לטוק אין סכין מפני שהוא

פירוש מהר"י בן מלכי צדק

משקה על הנוף ויורד על העיקר. ובית הלל אמרו
משקה בין הנוף בין על העיקר. אמרו בית הלל
לבית שמאי אם את מתי להן מקטת התר להן את
הכל, ואם אי אתה מתייר להן את הכל אל תהי להן
מקצת. הסכין את הפגין. פ' מושחין את הבור מן
החלב להן, והתאיין כשהן בוסר נקראין פגין
מלשון (שיר ב) התאנה חנתה פגיה. סכין. מלשון
(דניאל י) וסורך לא סכתה. ומנקבין אותן. פ' כדי
שיכנוו בהן הגשים ויתבשלו במחרה הפגין. עד
ראש השנה. פ' בפגין שאינם נכנסין לשביעית אלא
בקץ של ששית מתבשלין וכן דרכן, ובזמן שרווא
שמחתה אחר בשולן סכין אותן ומנקבין אותן. אבל
פיג' ערב שביעית שדרין להחבל בתשרי, דהינו
(מ)אחר שנכנסה השביעית, לא סכין ולא מנקבון
אותן אפי' בששית ואפי' [במקרים]² שנגנו שלא
לטוק, ורבי יהודה מיל דמוקס שנגנו שלא לטוק
מייאן דבנני פלייגן² רבי יהודה ורובנן. אבל
בפיג' שביעית היוציא לモוצאי שביעית כולי עלמא
לא פלייגי דאסור, דתנייה בהדי (תוספה פ"א)
פיג' ערב שביעית שנכנוו לשביעית ר' יהודה אומר
מקום שנגנו לטוק אין סכין מפני שהוא

1 כנדצ'יל. 2 הגדת הגראן.

פירוש הרא"ש

משקה הוא על הנוף. והע' פ' שילד מן קנו' על טעיקר
ליקטן מטקה דטול טניס: ה פג'ם. כס מיליס
הפגי עטט צביעה טמיה [טנקוו לשביעית] ומיליס צמוקס שנגנו
טל' לנקון: ר' שמתיר באילן. מל' פירום כל' צביעים
טמיה למוהי צביעה נטעות כל' ענודות קיליקום נטין
כל' למול ציטולס: ומנקבין אותן. כדי ציכנוו שביעית שנכנוו
גמיס לו השם: פג' ערב שביעית טטוי קטן (טטם) [טטם]
שביעית. ולג' שגינו כל' קילס צביטת טטוי קטן
לשביעית. ולג' שגינו כל' קילס צביטת טטוי קטן
יום מל' להן סכין למון צביעה לך במקום שנגנו צל' צטול

